

1505

॥ श्रीः ॥

॥ पर्वतोपणयः ॥

PROF. K. V. RANGASWAMI AIYANGAR'S
COLLECTION.

भामिनवम चापेन

श्रीकामलाम्बा

रा. व. वि. पञ्चमाचापेन

कुमारसमवाकु तः

पञ्चमोपणयः

श्रीकामलाम्बा

मुद्रापितः ॥

मूल्याङ्कः]

१९२४.

[विज्ञः कलाः

॥ श्रीः ॥

॥ संक्षिप्तकुमारसंभवः ॥

॥ पार्वतीप्रणयः ॥

दिशि देवतात्मा हिमाक्षयो नाम नगाधिराजः
 पूर्वापरौ तोयनिधी वगाह स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः ॥१॥
 अनन्तरजप्रभवस्य यस्य हिमं न सौभाग्यविक्रोपि जातम् ।
 एको हि दोषो गुणसंनिपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाहः ।
 यः पूरयन्कीचकरन्ध्रभागान्दरीमुखोत्थेन समीरणेन ।
 उद्गास्यतामिच्छति किंनराणां तानप्रदायित्वमिबोपगन्तुम् ॥
 यद्वाङ्मनोनिवमवेक्ष्य यस्य सारं धरित्रीधरणक्षमं च ।
 प्रजापतिः कल्पितयज्ञभागं शैलाधिपत्यं स्वयमन्वतिष्ठत् ॥४॥
 स मानसीं वेदसत्त्वः पितृणां कन्यां कुलस्य स्थितये स्थितिज्ञः ।
 मेनां मुनीनामपि माननीयामात्मानुरूपां विधिनोपयेमे ॥ ५ ॥
 अथावमानेन पितुः प्रयुक्ता दक्षस्य कन्या भवपूर्वपत्नी ।
 सती सती योगविमृष्टदेहा तां जन्मने शैलबधूं प्रपेदे ॥ ६ ॥
 सा भूधराणामधिपेन तस्यां समाधिपत्यामुद्रपादि भक्ष्या ।
 रिस्रतायां नीताविवोत्साहगुणेन संपत् ॥७॥
 मसन्नदिक्षांमुविधित्वातं शंसस्वनानन्तरपुण्यवृष्टिः ।
 शरीरेणां स्थावरजङ्गमानां मुखाय तज्जन्मदिनं बभूव ॥ ८ ॥
 दिने दिने सा परिवर्धमाना लब्धोदया चान्द्रमसीव छेत्ता ।
 पुषोष कावप्यमयान्विशेषान् उयोत्क्षान्तराजीव कलान्तराणि ॥

तां पावेतीत्याभिजनेन नाम्ना बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव ।
 उमेति मात्रा तपसो निषिद्धा पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम ॥
 प्रभामहत्या शिखयेव दीपस्त्रिमार्गयेव त्रिदिवस्य मार्गः ।
 संस्कारवत्येव गिरा मनीषी तथा स पूतश्च विभूषितश्च ॥
 तां हंसमालाः शरदीव गङ्गां महौषधिं नक्तमिवात्मभासः ।
 स्थिरोपदेशामुपदेशकाले प्रपेदिरे प्राक्तनजन्मविद्याः ॥१२॥
 असंभृतं मण्डनमङ्गयष्टेरनासवाख्यं करणं मदस्य ।
 कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं बाल्यात्परं साथ वयः प्रपेदे ॥
 चन्द्रं गता पद्मगुणान्न भुङ्क्ते पद्माश्रिता चान्द्रमसीमभिख्याम् ।
 उमामुखं तु प्रतिपद्य लोला द्विसंश्रयां प्रीतिमवाप लक्ष्मीः ॥
 सर्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन यथाप्रदेशं विनिवेशितेन ।
 सा निर्मिता विश्वसृजा प्रयत्नादेकस्थसौन्दर्यदिदृक्षयेव ॥१५॥
 तां नारदः कामचरः कदाचित्कन्यां किल प्रेक्ष्य पितुः समीपे ।
 समादिदेशैकवधूं भवित्रीं प्रेम्णा शरीरार्धहरां हरस्य ॥ १६ ॥
 गुरुः प्रगल्भेऽपि वयस्यतोऽस्यास्तस्थौ निवृत्तान्यवराभिलाषः ।
 ऋते कुशानोर्न हि मन्त्रपूतमर्हन्ति तेजांस्यपराणि हव्यम् ॥
 अयाचितारं न हि देवदेवमद्रिः सुतां ग्राहयितुं शक्नाक ।
 अभ्यर्थनाभङ्गभयेन साधुर्माध्यस्थ्यमिष्टेऽप्यवलम्बतेऽर्थे ॥१८॥
 यदैव पूर्वे जनने शरीरं सा दक्षरोषात्सुदती ससर्ज ।
 तदाप्रभृत्येव विमुक्तसङ्गः पतिः पशूनामपरिग्रहोऽभूत् ॥१९॥
 स कृषिवासास्तपसे यतात्मा गङ्गाप्रवाहोक्षितदेवदारु ।
 प्रस्थं हिमाद्रेर्मृगनाभिगन्धि किञ्चित्कण्टिकनरमध्युवास ॥२०॥

उवाचिमाधाय समिस्समिः स्वयेव मूर्त्यन्तरमष्टमूर्तिः ।
 स्वयं विधाता तपसः फलानां केनापि कामेन तपश्चचार ॥
 अनर्घ्यमर्घ्येण तमद्रिनाथः स्वर्गाकसामर्चितमर्चयित्वा ।
 आराधनायास्य सखीसमेतां समादिदेश प्रयतां तनूजाम् ॥२२॥
 प्रत्यर्चिभूतामपि तां समाधेः शुभूषमाणां गिरिशोऽनुमेने ।
 विकारहेतां सति विक्रियन्ते येषां न चेतांसि त एव धीराः ॥

अपचितबलिपुष्पा वेदिसंमार्गदक्षा
 नियमविधिजलानां बर्हिषां चोपनेत्री ।
 गिरिशमुपचचार प्रत्यहं सा सुकेशी
 नियमिनपरिखेदा तच्छिरश्चन्द्रपादैः ॥२४॥
 इति संक्षिप्तकुमारसंभवं पार्वतीप्रणये प्रथमः सर्गः ॥

॥ द्वितीयः सर्गः ॥

तस्मिन्विप्रकृताः कालं तारकेण दिवौकसः ।
 तुरासाहं पुरोभाय धाम स्वायंभुवं ययुः ॥१॥
 तेषामाविरभूद्भक्षा परिम्लानमुखश्रियाम् ।
 सरसां सुमपमानां प्रातर्दीधितिमानिव ॥२॥
 अथ सर्वस्य धातारं ते सर्वे सर्वतोमुखम् ।
 बागीशं बाग्भिरर्घ्याभिः प्रणिपत्योपतस्थिरे ॥३॥
 तिसृभिस्त्वमस्याभिर्महिमानमुदीरयन् ।
 प्रलयस्थितिसर्पाप्रापेहः कारणतां गतः ॥४॥

जगद्योनिरयोनिस्त्वं जगदन्तो निरन्तकः ।
 जगदादिरनादिस्त्वं जगदीशो निरीश्वरः ॥५॥
 इति तेभ्यः स्तुतीः श्रुत्वा यथार्था हृदयंगमाः ।
 प्रसादाभिमुखो वेधाः प्रत्युवाच दिवौकसः ॥६॥
 स्वागतं स्वानन्दं त्वत्प्राप्त्यैवैव लभ्यते वः ।
 युगपद्युगबाहुभ्यः प्राप्तेभ्यः प्राज्यविक्रमाः ॥७॥
 किमिदं श्रुतिमात्मीर्या न बिभ्रति यथा पुरा ।
 हिमलिष्टप्रज्ञानि ज्योतीषीव मुखानि वः ॥८॥
 प्रशमादर्चिषामेतदनुद्वीर्णसुरायुधम् ।
 वृषस्य हन्तुः कुलिशं कुण्ठिताश्रीष लक्ष्यते ॥९॥
 किं चायमरिदुर्वारः पाणौ पाशः प्रचेतसः ।
 मन्त्रेण हतवीर्यस्य फणिनो दैन्यमाश्रितः ॥१०॥
 कुबेरस्य मनःशल्यं शंसतीव पराभवम् ।
 अपविद्धगदो बाहुर्भग्नशास्त्र इव द्रुमः ॥११॥
 यमोऽपि विलिखन्भूमिं दण्डेनास्तमितत्विषा ।
 कुरुतेऽस्मिन्नमोघेऽपि निर्वाणालातलाघवम् ॥१२॥
 अमी च कथमादित्याः प्रतापक्षतिशीतलाः ।
 चित्रन्यस्ता इव गताः प्रकामाळोकनीयताम् ॥१३॥
 पर्याकुलत्वान्मरुतां वेगभङ्गोऽनुमीयते ।
 अम्भसामोघसंरोधः प्रतीपगमनादिव ॥१४॥
 आवर्जितजटामौलिबिलम्बिभ्रशिकोटयः ।
 क्राज्यामापे घूर्णनः सततं हुंकारशंसिनः ॥१५॥

तद्रूपं वस्त्राः किमिदं नाचं च सभामताः ।
 मयि मृष्टिर्हि लोकानां रसा युष्मास्ववस्थिता ॥१६॥
 ततो मन्दानिलोद्गमकमलाकरचोभिना ।
 गुरुं नेत्रसहस्रेण चोदयामास वासवः ॥१७॥
 स द्विनेत्रं हरेर्बभूवुः सहस्रनयनाधिकम् ।
 वाचस्पतिरुवाचेदं प्राञ्जलिर्जलजासनम् ॥१८॥
 एवं यदात्य भगवन्मायुष्टं नः परैः पदम् ।
 मत्प्रेकं विनियुक्तात्मा कथं न ज्ञास्यसि प्रभो ॥१९॥
 भबल्लब्धवरोदीर्णस्तारकाख्यो महामुरः ।
 उपप्रवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थितः ॥२०॥
 पुरं तावन्तमेवास्य तनोति रावेरातपः ।
 दीर्घिकाकमलोन्मेषो यावन्मात्रेण साध्यते ॥२१॥
 सर्वाभिः सर्वदा चन्द्रस्तं कलाभिर्निषेवते ।
 नादत्ते केवलां लेखां हरचूडामणीकृताः ॥२२॥
 व्यावृत्तगतिरुद्याने कुसुमस्तेयसाध्वसात् ।
 न वाति वायुस्तत्पार्श्वे तालवृन्तानिलाधिकः ॥२३॥
 पयायसेवाः स्मृत्यु पुष्पसंभारतत्पराः ।
 उद्यानपाकसायान्ययुतवस्तुपासते ॥२४॥
 ज्ज्वालायनयोष्यानि रत्नानि सरितां पतिः ।
 कवचप्यम्बुसामन्तरा निष्पत्तेः प्रतीक्षते ॥ २५ ॥
 तस्मात्प्राप्तं वासुकिमस्मा मिष्टिः ।
 त्वरन्पिपासेन भुजगाः पर्युपासते ॥ २६ ॥

तत्कृतानुग्रहापेक्षी तं मुहुर्दूतहारितैः ।
 अनुकूलयतीन्द्रोऽपि कल्पद्रुमविभूषणैः ॥ २७ ॥
 इत्यमाराध्यमानोऽपि क्लिश्नाति भुवनत्रयम् ।
 शाम्येत्प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः ॥ २८ ॥
 तेनामरवभूहस्तैः सदयालूनपल्लवाः ।
 अभिज्ञाच्छेदपातानां क्रियन्ते नन्दनद्रुमाः ॥ २९ ॥
 उत्पात्र्य मेरुशृङ्गाणि क्षुण्णानि हरितां स्वरैः ।
 आर्क्रीडपर्वतास्तेन कल्पिताः स्वेषु वेश्मसु ॥ ३० ॥
 यज्वभिः संभृतं हव्यं विततेष्वध्वरेषु सः ।
 जातवेदोमुखान्मायी मेषतामाच्छिनत्ति नः ॥ ३१ ॥
 तस्मिन्नुपायाः सर्वे नः क्रूरे प्रतिहतक्रियाः ।
 वीर्यबन्त्यौषधानीव विकारे सानिपातिके ॥ ३२ ॥
 जयाज्ञा यत्र चास्माकं प्रतिघातोत्थितार्चिषा ।
 हरिचक्रेण तेनास्य कण्ठे निष्कमिवापितम् ॥ ३३ ॥
 तदिच्छामो विभो स्रष्टुं सेनान्यं तस्य शान्तये ।
 कर्मबन्धच्छिदं धर्मं भवस्येव मुमुक्षवः ॥ ३४ ॥
 गोप्तारं सुरसैन्यानां यं पुरस्कृत्य गोत्रभित् ।
 प्रत्यानेष्यति शत्रुभ्यो बन्दीमिव जयश्रियम् ॥ ३५ ॥
 वचस्यवसिते तस्मिन्ससर्ज गिरमात्मभूः ।
 गर्जितानन्तरां वृष्टिं सौभाग्येन जिगाय सा ॥ ३६ ॥
 संपत्स्यते वः कामोऽयं कालः कश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ।
 न त्वस्य सिद्धौ यास्यामि सर्गव्यापारजन्मना ॥ ३७ ॥

THE KUPPUSWAMI SASTRI
(7) RESEARCH INSTITUTE
MADRAS-4

इतः स दैत्यः प्राप्तभीर्नेत एवाहति क्षयम् ।

विषवृक्षोऽपि संबर्ध्य स्वयं छेत्तुमर्सायतम् ॥ ३८ ॥

वृतं तेनेदमेव प्राच्याया चास्मै प्रतिभुतम् ।

बरेणाश्रयितं लोकानलं दग्धं हि तत्तपः ॥ ३९ ॥

संयुगे सांयुगीनं तमुद्यतं प्रसहेत कः ।

अंशहते निषिक्तस्य नीललोहितरेतसः ॥ ४० ॥

स हि देवः परं ज्योतिस्तमःपारे व्यवस्थितम् ।

परिच्छिन्नप्रभावार्धिनं मया न च विष्णुना ॥ ४१ ॥

उमारूपेण ते यूयं संयमस्तिमितं मनः ।

अंभोयंतध्वमाकृष्टुमयस्कान्तेन लाहवत् ॥ ४२ ॥

तस्यात्मा श्रितिकण्ठस्य सैनापत्यमुपेत्य वः ।

मोक्षयते सुरवन्दीनां वेर्णार्थीर्यत्रिभूतिभिः ॥ ४३ ॥

इति व्याहृत्य विबुधान्विभ्रयोनिस्तिरोदधे ।

मनस्याहितकर्तृव्यास्तेऽपि देवा दिवं ययुः ॥ ४४ ॥

तत्र निश्चित्य कन्दर्पमगमत्पाकशासनः ।

मनसा कार्यसंसिद्धौ त्वराद्विगुगरंहसा ॥ ४५ ॥

अथ स ललितयोषिदूलताचारुभ्रं

रतिबलयपदाद्वे चापमासज्य कण्ठे ।

सहचरमधुहस्तन्यस्तचूनाकुगलः

अतमस्वमुपतस्थे प्राञ्जलिः पुष्पधन्वा ॥ ४६ ॥

इति संक्षिप्तकुमारसंभवं पार्वतीप्रणये द्वितीयः सर्गः ॥

(८)

॥ तृतीयः सर्गः ॥

तस्मिन्मघोनस्त्रिदशान्विहाय सहस्रमक्ष्णां युगपत्पपात ।
 प्रयोजनापेक्षितया प्रभूणां प्रायश्चलं गौरवमाश्रितेषु ॥१॥
 स वासवेनासनसंनिकुष्टमितो निर्षीदेति विसृष्टभूमिः ।
 भर्तुः प्रसादं प्रतिनन्द्य मूर्ध्ना वक्तु मिथः प्राक्रमतैवमेनम् ॥
 आज्ञापय ज्ञातविशेष पुंसां लोकेषु यत्ते करणीयमस्ति ।
 अनुग्रहं संस्मरणप्रवृत्तमिच्छामि संवर्धितुमाज्ञया ते ॥३॥
 केनाभ्यसूया पदकार्क्षिणा ते नितान्तदीर्घैर्जनिता तपोभिः ।
 यावज्जवत्याहितसायकस्य मत्कार्मुकस्यास्य निदेशवर्ती ॥४॥
 तव प्रसादात्कुसुमायुधोऽपि सहायमेकं मधुमेव लब्ध्वा ।
 कुर्या हरस्यापि पिनाकपाणैर्धैर्यच्युतिं के मम धन्विनोऽन्ये ॥
 अथोरुदेशादवतार्य पादमक्रान्तिसंभावितपादपीठम् ।
 संकल्पितार्थे विवृतात्मशक्तिमास्वण्डलः काममिदं वभाषे ॥६॥
 सर्वे सत्वे त्वय्युपपन्नमेतदुभे ममास्त्रे कुक्षिं भवांश्च ।
 वज्रं तपोवीर्यमहत्सु कुण्डं त्वं सर्वतोगामि च साधकं च ॥
 अवैमि ते सारमतः खलु त्वां कार्ये गुरुण्यात्मसमं नियोक्ष्ये ।
 व्यादिश्यते भूधरतामवेक्ष्य कुण्णेन देहोद्ग्रहणाय शेषः ॥८॥
 आशंसता बाणगतिं वृषाङ्गे कार्यं त्वया नः प्रतिपन्नकल्पम् ।
 निबोध यज्ञांश्चभुजामिदानीमुच्चैर्द्विषामीप्सितमेतदेव ॥९॥
 जमीहि वीर्यप्रभवं भवस्य जयाय सेनान्यमुञ्चन्ति देवाः ।
 स च त्वदेतेषु देवास्त्राध्यो प्रह्लादभूर्भस्मणि योजितात्मा ॥

(९) 15057

तस्मै हिमाद्रेः प्रयतां तनूजां यतात्मने रोचयितुं यतस्व ।
योषित्सु तदीर्यनिपेक्षभूमिः सैव क्षमत्यात्मभुवोपदिष्टम् ॥११॥
गुरोर्नियोगाच्च नगेन्द्रकन्या स्थाणुं तपस्यन्तमधित्यकायाम् ।
अन्वास्त इत्यप्सरसां मुखेभ्यः भुतं मया मत्प्रणिधिः स वर्गः ॥
सुराः समभ्यर्थयितार एतं कार्यं त्रयाणामपि विष्टपानाम् ।
चापेन ते कर्म न चातिहिंस्रमहो वतासि स्पृहणीयवीर्यः ॥१२॥
मधुश्च ते मन्मथ साहचर्यादसावनुक्तोऽपि सहाय एव ।
समीरणश्चोदयिता भवेति व्यादिश्यते केन हुताशनस्य ॥
तथेति शेषामिव भर्तुराज्ञामादाय मूर्ध्ना मदनः प्रतस्थे ।
ऐरावतास्फालनकर्कशेन हस्तेन पस्पर्श तदङ्गमिन्द्रः ॥१५॥
स माधवेनाभिमतेन सख्या रत्या च साशङ्कमनुप्रयातः ।
अङ्गव्ययप्रार्थितकार्यसिद्धिः स्थाण्वाश्रमं हेमवतं जगाम ॥
तस्मिन्वने संयमिनां मुनीनां तपःसमाधेः प्रतिकूलवर्ती ।
संकल्पयोनेरभिमानभूतमात्मानमाधाय मधुर्जजृम्भे ॥१७॥
तपस्विनः स्थाणुवर्नोकसस्तामाकालिर्कां वीक्ष्य मधुमहृचिम
प्रयत्नसंस्तम्भितविक्रियाणां कथंचिदीशा मनसा बभूवुः ॥
भुताप्सरोगीतिरपि क्षणेऽस्मिन्हरः प्रसंख्यानपरो बभूव ।
आत्मेभराणां न हि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति ॥
ऽष्टिप्रपातं परिहृत्य तस्य कामः पुरःशुकमिव प्रयागे ।
शान्तेषु संसक्तनमस्कृतास्त्रं ध्यानास्पदं भूतपतर्विवेश ॥२०॥
३ देवदारुद्रुमवेदिकायां शार्ङ्गलक्ष्म्यवधानवत्याम् ।
आसीनमासन्नशरीरपातस्त्रियम्बकं संयमिनं ददर्श ॥२१॥

अट्टाष्टिसंरम्भमिवाम्बुवाहमपामिवाधारमनुसरङ्गम् ।
 अन्तश्चराणां मरुतां निरोधाभिवातनिष्कम्पमिव प्रदीपम् ॥
 स्मरस्तथाभूतमयुग्मनेत्रं पश्यन्नदूरान्मनसाप्यष्टुष्यम् ।
 नालक्षयत्साध्वससन्नहस्तः क्लृप्तं शरं चापमपि स्वहस्तात् ॥
 निर्वाणभूयिष्ठमथास्य वीर्यं संधुक्षयन्तीव वपुर्गुणेन ।
 अनुप्रयाता वनदेवताभ्यामदृश्यत स्थावरराजकन्या ॥२४॥
 भविष्यतः पत्युरुमा च शंभोः समाससाद प्रतिहारभूमिम् ।
 योगात्स चान्तः परमात्मसंज्ञं दृष्ट्वा परं ज्योतिरुपारराम ॥
 तस्मै शशंस प्रणिपत्य नन्दी शुभूषया शैलमुतामुपेताम् ।
 प्रवेशयामास च भर्तुरेनां भ्रूक्षेपमात्रानुमतप्रवेशाम् ॥२५॥
 उमापि नीलालकमध्यशोभि विस्रंसयन्ती नवकर्णिकारम् ।
 चकार कर्णच्युतपल्लवेन मूर्ध्ना प्रणामं वृषभध्वजाय ॥२७॥
 अनन्यभाजं पतिमाप्नुहीति सा तध्यमेवाभिहिता भवेन ।
 न हीश्वरव्याहृतयः कदाचित्पुष्पणन्ति लोके विपरीतमर्थम् ॥
 अथोपनिन्ये गिरिशाय गौरी तपस्विने ताम्ररुचा करेण ।
 विशोषितां भानुमतो मयूखैर्मन्दाकिनीपुष्करबीजमालासु ॥
 प्रतिग्रहीतुं प्रणयिप्रियत्वात्रिलोचनस्तामुपचक्रमे च ।
 संमोहनं नाम च पुष्पधन्वा धनुष्यमोघं समधत्त बाणम् ॥
 हरस्तु किञ्चित्परिवृत्तधैर्यश्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः ।
 उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे व्यापारयामास विछोचनानि ॥
 अयेन्द्रियक्षोभमयुग्मनेत्रः पुनर्वक्षित्वाद्बलवन्निष्ठम् ।
 तेन तेनोन्मिष्येति तस्मिन्निश्चाप्रपान्तेषु ससर्ज दृष्टिम् ॥२८॥

स दक्षिणापाह्निविष्टमुष्टिं नतांसमाकुञ्चितसम्यपादम् ।
ददर्श चक्रीकृतचारुचापं ग्रहर्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिम् ॥३३॥

तपःपरामर्शबिबुद्धमन्योर्भूभङ्गदुष्प्रेक्षमुत्सवस्य तस्य ।
स्फुरन्नुदर्विः सहसा तृतीयादक्षः कुक्षानुः किल निष्पपात ॥

क्रोधं प्रभां संहर संहरेति यावद्विरः स्वे मरुतां चरन्ति ।
तावत्स वद्विर्भवेन्नजन्मा भस्मावशेषं मदनं चकार ॥३५॥

तमाशु विघ्नं तपसस्तपस्वी वनस्पतिं वज्र इवावभज्य ।
स्त्रीसंनिकर्षं परिहर्तुमिच्छन्नन्तर्दधे भूतपतिः सभूतः ॥३६॥

शैलात्मजापि पितुरुच्छिरसोऽभिलाषं
व्यर्थं समर्थं ललितं वपुरात्मनश्च ।
सरूयोः समक्षमिति चाधिकज्ञानलज्जा
भून्था जगाम भवनाभिमुखी कथंचित् ॥३७॥

सपदि मुकुलिनासीं रुद्रसंरम्भभीत्या
दुहितरमनुकम्प्यामद्विरादाय दोर्भ्याम् ।
सुरमज इव बिभ्रत्पद्भिर्नी दन्तलप्रां
मातृपथगतिरातीद्वेगदीर्घीकृताङ्गः ॥३८॥

इति संक्षिप्तकुमारसंभवे पार्वतीप्रणये तृतीयः सर्गः ॥

GLOSSARY.

This follows Text order.

पूर्वापरौ—Eastern and [western]	लेखा—Digit
वगाद्य—Having entered	विशेष—Limb
सौभाग्य—Beauty	आभिजन—Patronymic
अङ्क—Spot	उ—O' (term of address)
कीचक—Bamboo (which has a hollow inside and makes a noise when the wind blows)	मा—Don't (here, don't [perform penance]
दरी—Cave	त्रिमार्गा—The Ganges
तान—A protracted tone	त्रिदिव—Heaven .
क्षम—Capable	संस्कार—Refinement
अन्वतिष्ठत्—Conferred	नक्तम्—At night
स्थिति—Rectitude	असंभृत—Unartificial
उपयेमे—Married	अभिरूपा—Splendour
प्रयुक्ता—Impelled	लोला—Unstable
सती—Chaste	दिदृक्षा—Desire to see
प्रपदे—Came to	कामचरः—Roaming at will
समाधि—Religious devotion	प्रगल्भ—Mature
उद्वादि—was begotten	वर—Bridegroom
उत्साह—Enterprise	ऋते—Excepting
संपत्—Success or pros-	कृशानु—Fire
विविक्त—Free from [perity]	माध्यस्थ्य—Indifference
	समर्ज—Gave up
	पशु—Creature or living
	परिग्रह—wife [being

**THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS-1**

कृत्ति—Skin
उक्षित—Washed
प्रस्थ—Peak
मृगनाभि—Musk
अभ्युवास—Resided
आधाय—Having set up
मूर्त्यन्तर—Another form
काम—Desire or aim
प्रयत—Devoted
प्रत्यर्थि—Obstacle
समाधि—Penance
शुश्रूषमाणा—Serving or
[attending upon]
अपचित—Called
बलि—Offering or worship
वेदि—Altar
वर्हिषाम—Sacred grass
नियमित—Alleviated
पाद—Itay
विप्रकृत—Oppressed
तुराषाद्—Indra
धाम—Abode
मूर्ध्याभिः—Appropriate (of
true significance)
उदीरयन्—Manifesting
स्वागत—Wel come
प्रभाव—Power
युग—Pole

प्राज्य—Great
सुरायुध—Rainbow
कुलिश—Thunderbolt
कुण्ठिताग्नि—Having blunt-
अपविद्ध—Void of [ed edges
निर्वाण—Extinguished
अलात—Firebrand
ओघ—Current
प्रतीप—Against
आवार्जित—Bent down
कोटि—end or curve
हुंकार—Sound 'Hum'
आमृष्ट—Seized
उदीर्ण—Puffed up
उपप्लव—Oppression
दीर्घिका—Pleasure tank
स्तेय—Theft
तालवृन्त—Fan
पर्याय—Proper order or
संभार—Collection [turn
सामान्य—Common or similar
उपायन—Present or tribute
निष्पत्ति—Ripening
हारित—Caused to be taken
क्षुण्ण—Trodden
हरिवाम्—Of the horses
सुर—Hoof

आक्रीड—Pleasure garden
 आच्छिनसि—Snatches off
 सांनिपातिक—Complicated
 [fever
 निष्क—Golden ornament
 भव—Excess
 गोत्र—Mountain
 बन्दी—Captive women
 सांयुगीन—Warlike (power-
 [ful in war)
 रेतः—Virile, energy
 अद्भि—Greatness
 वेणी—Braided hair
 तिरोदधे—Disappeared
 कन्दर्प—Cupid
 रंहस्—Speed
 अङ्क—Mark
 मिथः—Aside, in secret
 यावत् भवति—Shall become
 कार्मुक—Arrow
 संकल्पित—Previously tho-
 उपपन्न—Fitting [ught of

सार—Power
 कृष्ण—God Vishnu
 आशंसता—Declaring
 प्रतिपन्नकल्पम्—Practically
 भव—God Siva [accepted
 रोचयितुम्—Render accep-
 [table
 अधित्यका—Tableland
 प्रणिधि—Emissary
 अहो वत—O! wonderful
 शेषा—A garland offered as
 [a gift of favour
 अभिमान—Pride .
 प्रसंख्यान—Meditation
 सन्न—Drooping
 प्रतिहार—Door, Gate
 पुष्कर—Lotus
 परामर्श—Attack
 मन्यु—Anger
 समर्थ—considering
 संरम्भ—Anger, agitation
 प्रतिपथ—Along the way

17. Reddirayarkulam, St., Kumbakonam.

17. Reddirayarkulam St., Kuntakonam.
1. வெவாபாவலபாட: (புதிதவாபாவஸஹித.) 0-3-0
2. விக்ரமர்க்கசரிதம் (புதிதவாபாவஸஹித.) 0-6-0
3. காத்வரீ-(மதுராபாவஸஹித) 0-6-0
4. வேமபூபாலசரிதம் (காலிடாசாரபுவஸஹித) 0-1-0
5. திலிபு: சக்ஷே: அக்ஷரபுவஸஹித) 0-2-0
6. மஹாகவிபூபாவஸஹித) 0-1-0
7. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
8. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
9. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
10. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
11. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
12. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
13. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0
14. பர்வதரிசுபாவஸஹித) 0-1-0